ÄSF-Nytt

Våren 2019 Årgång 31
Medlemsblad för Ängelholms Släktforskare

Vi är en förening för dig som är intresserad av släktforskning

Fotsoldaten Olof Olofsson Lustigh vid Västra Skånska regementet

En bild berättar

Styrelsen

Ordförande Nils-Olov Freij
Tfn 0431-18012, 070-67 869 97
e-post: olov.freij@gmail.com

Vice ordför. Bengt Möller
Tf 070-95 737 948
e-post: bengt.e.t.moller@gmail.com

Kassör Karina Olin
Tfn: 0431-41 02 95
e-post: karina48.ae@gmail.com

Sekreterare Ilse Cort Wahlroos
Tfn: 0733-25 44 81
e-post: ilse.wahlroos@telia.com

Vice sekreterare Gunnar Jakobsson
e-post: gunnar-jakobsson@ektv.nu

IT-ansvarig
Thomas Brorsson
Tfn 0709 37 54 53
e-post: brorsson.thomas1@gmail.com

Webmaster Per Ekelund
Tfn: 0706-29 35 51
e-post: per.g.ekelund@gmail.com

Valberedningen:
Ewa B. Andersson
Lennart Holmberg

Besöksadress: Planteringsvägen 7 B
262 52 Ängelholm.
Postadress: c/o Karina Olin
Sockerbruksgatan 12 B, 262 64 Ängelholm.
E-post: engelholm.genealogi@gmail.com
Hemsida: www.engelholm-släkt.se
Bankgiro: 5571-9504
Orgnr: 839400-8612
Medlemsavgift 175,00 kr/år

Redaktör ÄSF-nytt:
Ewa B. Andersson
Tfn 076-53 660 66
e-post: ewa.banders@outlook.com
Tore Månsson
Tfn: 070-32 092 27
e-post torevam@hotmail.com

ÄNGELHOLMS SLÄKTFORSKARE

Innehåll

Föreningsinformation	sid 3
Fotsoldaten Olof Olofsson Lustigh vid Västra Skånska regementet	sid. 4
En bild berättar	sid 7

Ängelholms Släktforskare
Grundades 1988 för att främja släkt- och folklivsforskning med omnejd.

Föreningen har egen lokal för arkiv, bibliotek med utlåning, studieverksamhet, datasökning, tillgång till andra medlemsblad m.m.

2015 ändrades namnet till Ängelholms Släktforskare

Ordföranden har ordet

Härligt höstväder för att sitta inne och släktforska vi har. Vintern har gjort några försök men inte lyckats.
Jag har lånat ÄSF-Nytt från 1988-och framåt i tiden. Föreningen har ju i år varit aktiv i 30 år. Första medlemsbladet kom ut 14 april 1988. I det bladet står den nya föreningens stadgar. Den andra § har följts till punkt o pricka under alla åren sedan dess." Att främja släktforskning och höja intresset för densamma samt att stå sina medlemmar till tjänst med råd och anvisningar i släktforskningsfrågor". Undervisning i släktforskning har också genomförts, om inte från dag ett så inte långt därifrån. Under dessa 30 åren har mycket hänt för oss som forskar. Datorn hade inte gjort sitt intåg på riktigt, men var på gång. 1992 hade föreningen sin första kurs i datorkunskap "i datasalen" på Rönneskolan. Även kurs i DISGEN för Luxor ABC 80 ingick i utbilningen. Nu står alla mikrokortsläsare bortglömda i någon vrå.
Full aktivitet råder på nätet. Men när ni är där och hämtar forskarmaterial, glöm inte att vara källkritiska.
Nu vill jag också tacka för de åren jag varit aktiv i föreningen. Många nybörjare har jag försökt lära ut denna intressanta fritidssysselsättning. Min utbildning fick jag 1985 av den som1992 blev föreningens andra ordförande Karl Erik Härse. Ingen av oss kunde ana att vi var tre som skulle axla den sysslan. med i kursen var Karl Erik kursledare, Lennart Holmberg och Jag som elever. Utan vetskap om § 2 lyckades Karl Erik att väcka Lennarts och mitt intresse ordentligt.
Önskar nu er alla en God Jul och ett Gott Nytt år

Nils-Olov

Öppet Hus Torsdagar

24 januari 13.00-17.00

7 februari 13.00-17.00

21 februari 13.00-17.00

7 mars 13.00-17.00

21 mars 13.00-17.00

4 april 13.00-17.00

18 april 13.00-17.00

2 maj 13.00-17.00

Vi ses i lokalen på Planteringsvägen 7 B, källaren

Välkomna

Årsmöte 14 Februari 2019

Ängelholms Släktforskare

S:t Mikael kyrka, Ängelholm

Torsdagen 14 februari 2019 kl. 19.00

Adress: Ishallsvägen 10, Ängelholm

Välkomna

Fotsoldaten Olof Olofsson Lustigh vid Västra Skånska regementet

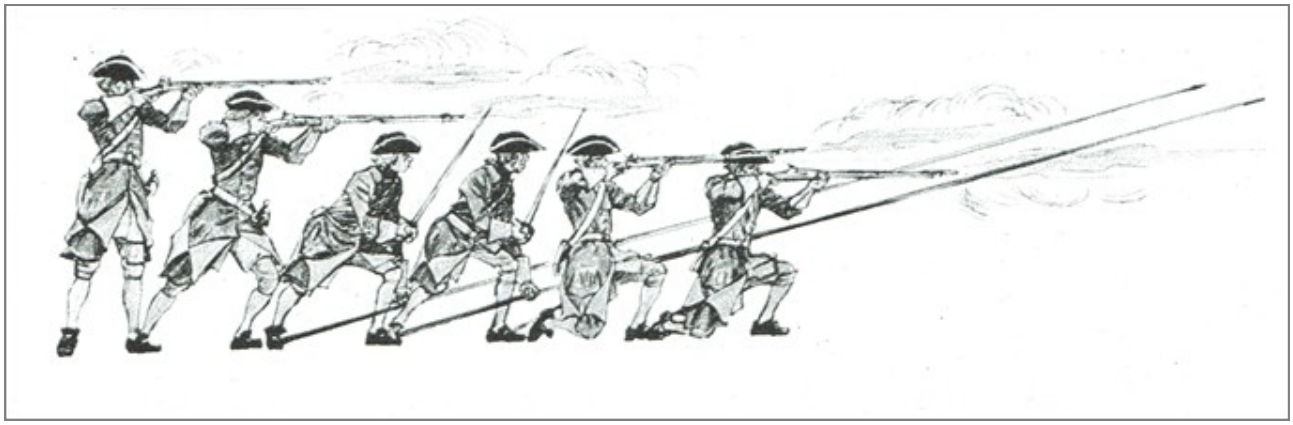
Min morfars morfars farmor hette Boel Olsdotter. Hon avled 1803 i Svedala 79 år gammal och var född den 28 oktober 1724 i Svedala. Hennes far var soldaten Olof Ohlsson under överste Hastfehrs regemente och hennes mor hette Mätta Thomasdotter och var född i Svedala. Föräldrarna hade blivit vigda den 7 september 1718 i Svedala. Överste Hastfehrs regemente var Västra Skånska regementet till fot. I dess rullor fann jag nr 48 Olof Olofsson Lustig vid kapten Hastfehrs kompani. Enligt den första generalmönsterrullan från 1713 var han född i Fosie socken och 1714 var han 24 år. I rullan från januari 1717 preciseras hans ålder till 26 ½ år, vilket betyder att han skulle vara född i oktober 1689.

Västra skånska regementet till fots
Efter den svenska arméns kapitulation i Ukraina 1709 invaderas Skåne av en dansk armé. Generalguvernören Magnus Stenbock fick i hast sätta upp nya trupper och lyckades med segern i slaget vid Helsingborg driva danskarna tillbaka över Öresund Man befarade nya angrepp och flera försvarsförband sattes upp de följande åren. Ett av den var Västra skånska regementet till fot, som också kallades Västra skånska inskrivningsregementet. Överste Otto Magnus Hastfehr blev dess regementschef. Det första manskapet rekryterades i början av år 1712. Förutom av stab och tross bestod regementet av åtta kompanier med vardera 125 man.
Ett av dessa kompanier kallades ”Capitain Hastfehrs kompani”
Generalmönsterrullor finns för åren 1713, 1714-1715, 1717, 1718 oh 1721.

Capitain Hastfehrs kompani
Chefen för ett av kompanierna var kapten Johan Hastfehr. Han var friherre och född i Estland 1692. 1712 blev han kapten vid Västra skånska regementet. De meniga soldaterna hade rekryterats från byar i sydvästra Skåne och varje by hade ålagts att hålla en eller flera soldater. Alla kompanier ursprungliga 125 rekryter år 1712 kom från byar i socknar belägna i Skytts, Vemmenhögs eller Oxie härader. Olof Lustighs roteby var Sallerup i Sallerups socken.
Kompaniet var uppdelat på sex korpralskap som leddes av var sin korpral. Två korpralskap bestod av pikenerare och fyra av musketerare. Pikenerare var soldater utrustade med pikar och musketerare hade bössor.
Olof Lustig tillhörde ett korpralskap av musketerare.

Pesten 1712
Västra regementets första uppgift blev att tjänstgöra i Malmö för att stärka garnisonens försvar. Då soldaterna skulle förläggas fick endast en mindre andel av dem plats på Malmöhus fästning som redan hyste slottsgarnisonen. Huvuddelen av regementets manskap fick därför inkvarteras inne i den redan trångbodda staden. Smittsamma sjukdomar kunde lätt sprida sig under dessa förhållanden. Myndigheterna hade lång tid varnat för att pesten var i antågande och i juni 1712 konstaterades att den fruktade sjukdomen hade orsakat flera stadsbors död. Året ut rasade pesten med stor dödlighet och vid årsskiftet var många hus i Malmö öde. Naturligtvis hade också soldaterna drabbats.
I generalmönsterrullan av den 24 mars 1715 för kapten Hastfehrs kompani finns namnen på 36 soldater som dött av pesten mellan 19 juli och december 1712. Den förste som dog var Clas Håkansson soldat för Önnarps socken och by och den siste som dog den 18 december var Olof Mårtensson Liten från Lilla Beddinge socken och by. Olof Lustigh skonades av pesten.

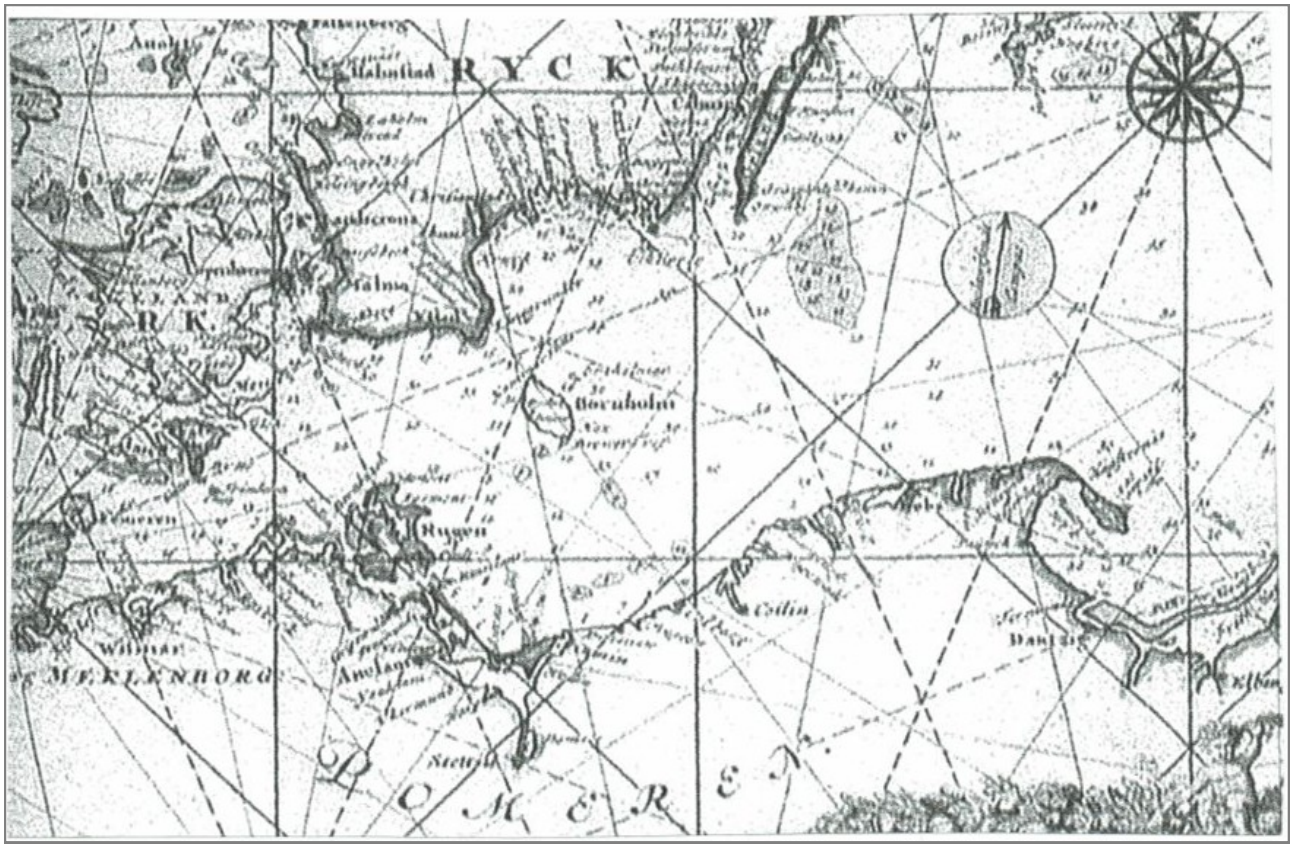
Kommenderingen till Stralsund 1713
Efter nederlaget vid Poltava hade Karl XII uppehållit sig i Osmanska riket. 1711 gav han därifrån order till Magnus Stenbock att med en svensk armé landstiga i Stralsund för att ingripa mot fienderna på kontinenten. Sommaren 1712 skeppades Stenbocks armé över

Karoliner i stridsgruppering. Två pikenerare skyddar med sina långa lansar de fyra musketerarna mot angrepp av ryttare

Östersjön från Skåne. Tungt beväpnade danska fartyg hade tillkämpat sig kontrollen över inloppet till Stralsund. Magnus Stenbock hade därför tvingats att landstiga med sina trupper på Rügens kust och i detta oskyddade läge hade danska skepp angripit svenskarna medan armén tog sig i land. Svenskarna förlorade både skepp och härens förråd. Försvaret av Stralsund hade högsta prioritet för den svenska regeringen. Wismar och Stralsund var de enda områden på Östersjöns södra kust som fortfarande behärskades av Sverige 1713.
Vid generalmönstringen av kapten Hastfehrs kompani rum i Landskrona den 28 september 1713 var 40 av 125 soldatnummer vakanta. Olof Lustigh var närvarande vid mönstringen.
En del av kompaniet var frånvarande. Kompanichefen hade kommenderats den 7 september att tjänstgöra i Stralsund och jämte honom 13 soldater inklusive korpral Sven Svensson Rytterquist.
Kapten Hastfehr och hans soldater skulle tjänstgöra i Stralsund för att förstärka garnisonen där och deltaga i försvaret av staden.
1714 var hela styrkan som varit i Stralsund välbehållen tillbaka i Skåne.

Kommenderingen till flottan 1715
1715 ägde mönstringen av kapten Hastfehrs kompani rum i Malmö den 24 mars. 45 av kompaniets 125 soldattjänster stod vakanta. Det hade gått trögt att rekrytera nya knektar. Allmogen hade varken vilja eller tillräckliga resurser för att ersätta vakanserna.
Chrostopher Svensson Tårman från Toarps by i Oxie socken kasserades vid mönstringen eftersom han led av syfilis, ”näsan var av fransoser heelt insunken”.
Karl XII hade i flera år meddelat att han planerade att lämna Turkiet och att ta sig till Sverige. I april 1714 fick det kungliga rådet i Stockholm besked om att han snart skulle påbörja återresan. I november 1714 anlände han till Stralsund.
Han blev kvar där i drygt ett år för att leda det svenska försvaret av inloppet till staden och farvatten bortåt Oders mynning.
Sommaren 1715 intensifierade danskarna sin krigsföring i södra Östersjön. Det svenska fartygs skeppen behövde förstärkas med stridande manskap ombord. Bland andra kommenderades soldaterna vid kapten Hastfehrs kompani att tjänstgöra på flottan i striderna runt Stralsund på sensommaren 1715.
Kampen i södra Östersjön blev hård. 16 av kompaniets soldater förlorade sina liv mellan den 28 juli och den 25 januari 1716. Kompaniets löjtnant Carl Gustaf Büscher dog år 1775 och kan ha stupat under flottstriderna.
Menige Hans Andersson Arbiär från Arrie tillfångatogs av danskarna.
Olof Lustigh överlevde striderna och kom helskinnad tillbaka till Skåne.
Karl XII var kvar i Stralsund i det längsta men i slutet av december lämnade han Stralsund och på morgonen den 13 december steg kungen i land på Skånes sydkust med några ledsagare. Följet tog sig till Ystad. Där skulle Karl XII ha sitt kungliga högkvarter i borgmästarens hus till den 16 februari 1716.

Sydvästra Östersjön på 1690-talet.
Detalj av Pieter Geddas sjökort över Östersjön och Skagerack

Vacante kompaniet
Den 6 oktober 1716 hade kapten Hastfehr fått avsked från Västra kompaniet och antagits som ryttmästare vid Livregementet. Hans kompani saknade chef och betecknades därför som Vacante kompaniet vid generalmönstringen 1717.
Västra skånska regementet hade omorganiserats och antalet soldater på varje kompani hade utökats till 150. Manskapet var uppdelat på sex korpralskap med vardera 24 gemena soldater ledda av en korpral.
Hans Andersson Arbiär hade släppts ur fångenskapen och var tillbaka men med nytt soldatnummer eftersom en annan tilldelats han gamla. Även andra soldater fick nya nummer. Olof Olofsson Lustigh blev nr 57.
Från kungens högkvarter i Ystad hade order utgått att vakanta soldattjänster skulle besättas med sockenknektar. Det betydde att varje socken skulle utrusta en soldat eller i större socknar flera knektar.
Större gårdar som hade rusthållsskyldighet kunde stå för två fotsoldater i stället för en ryttare. Åtta vakanser hade besatts med sådana så kallade hardtkornsknektar.
Sjutton nya knektar som kallades roteringkarlar hade tillkommit. Fyra var från Lund. Tio nya knektar var värvade.
Inte alla nya rekryter som kom till mönstringen blev accepterade. Alexander Andersson Pinberg som var sockenknekt för Ekeby socken kasserades eftersom han var en ”liten, lättfärdig och liderlig karl”. Truls Kristoffersson Kierbeck från Kärrstorp ansågs för späder och fick bli trossdräng. Erik Persson Isberg soldat för Lilla Isie hade varit år och dag sjuk och såg ynklig ut och blev kasserad 1718.

Överstelöjtnantens kompani
I Västar Skånska Regementet generalmönsterrulla från Malmö den 30 januari 1718 återfinner man namnen från det tidigare vakanta kompaniet i Överstelöjtnantens kompani.
Korpralen Sven Rytterquist hade avancerat till underofficer och blivit rustmästare för kompaniet.
Efter återkomsten från det misslyckade fälttåget mot Norge i september 1716 hade Karl XII slagit sig ner i Lund. Därifrån styrde han försvaret av Skåne och planerade ett nytt angrepp på Norge.
Tre knektar vid kompaniet kommenderades på vakt i Lund.
När Karl XII fått vetskap om danskarna invasion vid Råå 1709 och slaget vid Helsingborg året efter hade han från Bender 1711 gett order om att en rad fästningar skull uppföras längs Öresund och på skånska sydkusten i syfte att hejda en ny invasion av Skåne.
Efter sin återkomst 1715 hade kungen beordrat förstärkning av kustbefästningarna.
En av skansarna låg vid Klinte källa i en bäckravin strax norr om Ålabodarna. Till den kommenderades 1718 två man av Överstelöjtnantens kompani.
Kompaniet hade uppgraderats genom att åtta soldater hade blivit grenadjärer.
Sju av kompaniets soldater kommenderades 1718 att deltaga i Karl XII:s sista fälttåg till Norge. Fem av dem tillhörde grenadjärerna.
Nr 57 Lustigh hade inte fått någon kommendering.

Kapten Preutz kompani
I Västra Skånska regementets sista generalmönsterrulla uppgjord i Malmö den 24 januari 1721 är kapten Martin Adolph Preutz kompanichef.
Sveriges försvar i söder kunde reducera antalet soldater vid kompaniet hade minskat till 100.
Enligt rullan hade värvade soldaten Gudmund Karlsson Flink rymt 1720 och Anders Rasmusson Modig född i Skurup 1693 kasserades vid mönstringen efter nio tjänsteår på rund av att han led av tvinsot (tuberkulos).
Nio soldater hade avgivits till Kungiga Majestäts garde 1719.
Många nummer var vakanta. Rullan vekar vårdslösare förd än tidigare års. Ett femtiotal av soldaterna från 1718 saknas i rullan 1721.
Regementet skulle upphöra att existera strax efter.

Soldat Olof Olofsson Lustig blev ryttaren Åkerman
Olof Olofsson Lustighs fortsatta liv har gått att utforska.
När han och hustrun fick sitt första barn sonen Adam 1720 kallades fadern Oluf Olufsson och var ryttare för Lindholmsgården. I Skånska dragonregementets rulla för år 1719 fann jag att Olof Olofsson Åkerman antagits som ryttare nr 60 vid Sallerups kompani.
Vid Boels födelse 1725 kallades han Oluf Åkerman.
Han fick inalles fyra barn med Mätta Thomasdotter.
Efter Boel föddes sonen Isak 1726 och 1731 dottern Pernilla och Mätta dog därefter.
Den lilla Pernilla dog året efter.
1732 gifte Olof om sig med Bengta Lassesdotter i Svedala. I detta äktenskap föddes barnen Ola 1736, Mätta 1741 och Lars 1744.
Olof Åkerman finns kvar i dragonregementet rullor till 1744. Då fick han avsked på grund av fel på synen. Eftersom han hade tjänat länge fick han underhåll. Olof blev änkling på nytt när andra hustrun Bengta dog 1749. Då var dem gamle ryttaren kyrkstöt i Svedala.
jag har inte funnit hans begravningsnotis i Svedala kyrkbok.

Text och bild Tore Månsson

En bild berättar

Tre små syskon i Hanna Forthmeiiers ateljé i Wäxjö, Helga, lille Sven Adolf och så Carl Wilhelm med en fin hatt i handen. Skaran skulle växa till sex och hemma i sängen låg en liten bror, Carl Axel, ett halvt år gammal. Efter ett par år skulle två må systrar se dagens ljus i familjen. Tiden är 1879-1880 och föräldrarna driver ett hotell med matsal i staden.

Bild privat Britt Paulsén

Helga, äldsta dottern fick ett långt, händelserikt och omväxlande liv. Hon blev den första av syskonen som tillsammans med Sven Adolf och senare Carl Axel fick flytta ut till morbror och moster på Bockaskruv Östregård i Älghults socken. Gården tillhörde Rydefors glasbruk och här var morbror Gottfrid brukspatron. Åren blev många ute på landet och Helga fick hålla ett vakande öga på småbröderna, en uppgift som inte upphörde förrän de gifte sig.

Det sägs att hon hade en käraste som for till Amerika. Tyvärr glömde han att komma tillbaka. Helga förblev ogift.
Ungdomsåren i Älghult blev dock ljusa och hon kunde berätta om goda år och mindre minnesvärda. Kalasen var många på gårdarna och borden dignade av läckerheter. Med hårt snörda liv kunde unga damer inte äta så mycket. Men som hon sa´: ”Vi kilade upp på övervåningen och hjälpte varandra att lätta på snörningen”. Sedan kunde vi springa ner igen och förse oss med mer läckerheter.”

När hon så småningom skulle stå på egna ben blev hon egen företagare med litet matställe och senare ett uppskattat hembageri. Under denna period flyttade hon till Skåne, där föräldrarna nu fanns. Orten blev Arlöv och så småningom skulle samtliga syskon hamna här nere. Yngsta systern tog hon under sina vingars beskydd, dock inte alltid till dennas glädje och belåtenhet. Pigg och glad var hon, hela släktens faster och moster Helga. Jag minns släktmiddagen på hennes 90-årsdag. Tackkortet har jag kvar. Hon fick uppleva en resa till Paris i sällskap med en brorsdotter. Det blev både vin, franskt bröd och löksoppa i Hallarna. Med sina 97 år blev hon äldst av syskonen.

Sven Adolf blev lite av en vagabond. På Rydefors lärde han tillsammans med brodern Carl-Axel att blåsa glas, både flaskor och prydnadsföremål. Sven var den som dess utom kunde sätta ringar på buteljerna. Bröderna hängde ihop som ler och långhalm. Tillsammans genomled de den torftiga tiden på Ränneslätt i Eksjö. Det finns ett klagobrev hem till Rydefors från beväringstiden. Det var Carl Axel som fick föra pennan. Balsam på såren blev det och återseendet med familjen och glashyttan på Bockaskruv, så småningom, blev hjärtlig.
Ungdomsåren försvann och de två ställde färden till Västervik och glasbruket därstädes. Med i följet var Helga, tvätterska, hushållerska och vakande öga. Det var inte lätt.

Bröderna fann ganska snart var sin hjärtevän och med bara ett halvt års mellanrum gifte de sig båda samma år, 1902 . Helga kunde då avsluta sitt uppdrag och fara hem till föräldrarna i Växjö.

Då som nu var det kris inom glasindustrin och man fick flytta ganska ofta. De båda familjerna fick efter tre år söka sig till Gävle, där de stannade i två år. Kanske låg resandet i blodet. Deras farfars far hade nämligen flyttat kors och tvärs i Småland och var en orolig själ. Äpplet faller inte långt.....

Norge blev nästa anhalt. Staden Moss, i Östfolds fylke vid Oslofjorden, fick ta emot de två familjerna med fyra barn . Under vistelsen här föddes en liten flicka. Ej heller här var tryggheten beständig. Flyttlasset gick tillbaka till Sverige och ännu en gång till Gävle. 1910 hade den yngste brodern fått nog. Han tog det modiga beslutet och for med hustru och tre barn till Amerika. Han kom till släktingar i East Bridgewater i Massachusetts. Sven Adolf försvann med familjen till Stora Mellby, innan han slutligen slog ner sina bopålar i Skåne. Billesholm blev hemorten. På Järnvägshotellet flyttade familjen in, men inte som gäster. Nej då, tillsammans med en

avlägsen släkting drev man hotellet med matsal och i trakten bodde Helga med en syster som var nybliven änka.

Många var släktträffarna och kalasen här. För ett litet barn blev det en förunderlig värld. Här rörde man sig stillsamt och tyst. Tjocka mattor dämpade stegen, mörkboaserade var många av hotellets väggar och spännande var det, när artisterna från den gästande cirkusen kom för att äta. Så var världen hos farbror Sven Adolf och faster Gulla. Fina minnen att bära med sig.

Carl Wilhelm, äldst i syskonskaran, skickades till Skeppsgosseskolan i Karlskrona. Jag har sett ett foto på honom i sjömanskostym, en liten mager, ynklig och förskrämd pojke. Det råkade jag berätta för en släkting. ”Han förskräckt! Nej, du han kunde på festerna berätta om hur han slängde sig i tackel och tåg på skeppen. Så han var då inte en förskrämd stackare.” Jag tar det med en nypa salt. Vad han sade som vuxen och vad han gjorde som barn, är för mig två skilda saker.

Även denne yngling hamnade i Rydefors, men inte som lärling i hyttan. Nej, han fick klä sig i skjorta och ren näsduk i fickan och så fick han ta plats på kontoret bland alla böckerna. Bokhållarens yrke blev hans bana. Ärlig var han och noggrant nagelfor han sidornas kolumner.

Flera blev de småländska glasbruk som fick lära känna hans noggrannhet i böckerna. Dock fick han ingen Helga med sig på färderna. Det löste sig ändå. I min unikabox hittade jag ett gammalt brevkort. Det är adresserat till familjen i Målerås. Texten ber mamma vara snäll att skicka rena skjortor och näsdukar till Carl Wilhelm i Gullaskruv. Han tänker stanna där över söndagen. Han upplyser också om, tåg och avgångstid, så att han säkert får sin rena tvätt. Snälla mamma ilade.

Men även han mötte en vacker kvinna och i Orrefors slog de ner sina bopålar. Carl Wilhelm tyckte om hästkrafter, de fyrbenta. Jag tror att han gjorde sin militärtjänst i kavalleriet. På ett annat foto tronar han på en vacker springare. Vid sin sida har han ögonstenen, dottern Margith på en liten ponny. Den andra sortens hästkrafter provade han med tanke på ett ev. bilköp.

Under en landsvägskörning med läraren utbrister plötsligt eleven lugnt: ”Nej, Karlsson, Karlsson, nu barkar det åt skogen” och med dessa ord körde han i diket. Farbror Carl Wilhelm blev aldrig bilägare.

Som änkeman och senare pensionär sällade han sig till syskonen i Skåne. Dottern fanns dess utom som sjuksyster på Lunds sjukhus. Syskonen höll ihop och hjälpte och stöttade varandra. Breven till Amerika gick ofta och kontakten hölls. Carl Axel var den ende jag aldrig fick träffa. Men vi möttes i breven – min morfar och jag.

Text och bild Britt Paulsén

Vårt kursutbud Våren 2019

Föreningen erbjuder följande kurser:

Nybörjarkurser

Fortsättningskurser

Paleografikurser

Disgen 2018

Temakurser

All information hittar ni på vår hemsida under KURSER.

Hemsidan: www.engelholm-släkt.se

”Piperska breven”

Ett intressant kulturprojekt som Ängelholms släktforskare har tillsammans med Christinas Wänner på Christinehof.

Under ledning av Britt Paulsén läser vi Christina Pipers brev från 1700 talet, ett projekt som kommer att vara i flera år framöver.

Du bör ha en viss vana att läsa äldre skrift.

Är du intresserad så hör av dig till Britt Paulsén epost: britsen123@gmail.com

